El tribunal belga torna a avergonyir la justícia espanyola i rebutja l'extradició de Lluís Puig

written by Axel Schönberger | 10 de gener de 2021

Juntament amb tot el govern català elegit i legitimat democràticament, Lluís Puig havia estat deposat pel govern espanyol l'octubre de 2017 en violació d'una llei orgànica de l'Estat espanyol. Juntament amb el president català i altres ministres, va anar a l'exili. Els membres del govern que van romandre a Espanya van ser condemnats en primera i única instància (!) per un tribunal sense jurisdicció competent, el Tribunal Suprem de Madrid, a anys de presó per haver organitzat un referèndum d'autodeterminació del poble català que no era punible segons la llei espanyola. Aquesta sentència va escriure un nou capítol en la història europea de la injustícia i representa una greu violació dels drets humans comparable a les sentències d'injustícia dels tribunals alemanys dels anys 1933-1945 i dels franquistes. Els jutges i fiscals implicats en aquests procediments haurien de comparèixer davant un tribunal internacional espanyol de les Nacions Unides, que encara no s'ha creat.

El mateix Tribunal Suprem espanyol, que simplement no té jurisdicció competent en aquest cas en virtut de la llei espanyola, va exigir que Bèlgica extradís el deposat ministre de Cultura, Lluís Puig i Gordi, que des de llavors s'ha convertit en director del «Programa per al desenvolupament de projectes culturals en un context internacional» de la Generalitat de Catalunya. Contràriament al que afirma la premsa mentidera espanyola –lamentablement, no es pot dir d'una altra manera–, els ministres catalans i el seu president, que van ser perseguits políticament per Espanya,

mai van fugir de la justícia, sinó que sempre van estar a la disposició dels jutges competents sense cap mena de condició. Tots els ciutadans de la Unió Europea tenen dret a estar en qualsevol lloc de la Unió i a estar a la disposició dels tribunals d'allí, i els polítics catalans sempre han estat a la disposició de la justícia dels llocs on eren. Qualsevol persona que afirmi que els polítics catalans exiliats hagin fugit de la justícia estan dient una falsedat o mentint, sempre que coneguin els fets, que es pot assumir en el cas dels periodistes que escriuen sobre ells.

Quan el Tribunal Suprem –que, repeteixo, no té jurisdicció competent en aquest cas en virtut de la llei espanyola– va exigir l'extradició de Lluís Puig i Gordi per mitjà d'una ordre de detenció europea, els tribunals belgues van dictaminar en primera instància i ara (el 7 de gener de 2021) també en segona instància que Bèlgica no podia complir aquesta petició perquè el Tribunal Suprem i el seu jutge Pablo Llarena, que va sol·licitar l'extradició, no eren ni són competents per a aquest cas en virtut de la llei espanyola. Els catalans perseguits políticament per Espanya i els presos polítics catalans d'Espanya, la privació il·legal de llibertat dels quals per la judicatura espanyola és una injustícia flagrant i ha estat durant molt de temps una vergonya per a tota la Unió Europea, ho han defensat repetidament. Tenien raó en fer-ho, tal com han sentenciat ara dos tribunals belgues, i a Bèlgica, a diferència de l'Espanya postdemocràtica, existeix una judicatura que funciona i, sobretot, una separació de poders funcionant.

Les dues decisions judicials belgues ho deixen clar a tota Europa: **la persecució jurídica i la condemna dels presos polítics empresonats a Espanya era i és il·legal. Viola la llei espanyola. Viola el Conveni Europeu de Drets Humans. Viola els drets humans i, per tant, el dret imperatiu d'alt rang *(ius cogens)*, que Espanya ha incorporat com a tal a la seva Constitució.**

El tribunal belga de primera instància va assenyalar expressament que l'òrgan competent de les Nacions Unides, el Grup de Treball contra la Detenció Arbitrària, reconegut pel Tribunal Europeu de Drets Humans com a instància superior *de facto*, havia declarat oficialment que el Tribunal Suprem, que va condemnar els polítics catalans a llargues penes de presó, no tenia jurisdicció legal competent en aquest cas i també que no hi havia delictes per justificar la seva detenció. El Grup de Treball de les Nacions Unides contra la Detenció Arbitrària ha instat a Espanya a alliberar els presos polítics, proporcionar una compensació adequada i iniciar recerques penals contra els fiscals, jutges i altres persones responsables de la seva detenció arbitrària. El tribunal belga va prendre nota d'això en primera instància i el va reconèixer en conseqüència.

En segona instància, el tribunal belga competent també va trobar –i aquesta acusació pesa molt i exposa al poder judicial espanyol d'una manera sense precedents– que les declaracions públiques de fiscals, jutges i polítics d'alt rang violen seriosament el dret de presumpció d'innocència en els procediments penals i, per tant, la «DIRECTIVA (UE) 2016/343 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 9 de marzo de 2016 por la que se refuerzan en el proceso penal determinados aspectos de la presunción de inocencia y el derecho a estar presente en el juicio».

Es tracta d'una bufetada legal de primera classe per als jutges, fiscals i polítics espanyols que utilitzen il·legalment el Dret Penal espanyol per a oprimir al poble català i negar-li el lliure exercici del primer dret humà dels Pactes Civils de les Nacions Unides! Si els líders europeus continuen mirant cap a un altre costat i tolerant la injustícia que Espanya ha infligit i està infligint al poble català (i no sols a Catalunya!), algun dia hauran de suportar que se'ls compari en els llibres d'història amb els que miraven cap a un altre costat, que van romandre en silenci i

que no van fer res davant la persecució nazi dels jueus.

La Unió Europea es torna poc fiable quan denuncia les violacions dels drets humans en altres estats del món, però tolera i dóna suport a les violacions massives i contínues dels drets humans que l'Estat espanyol ha comès i continua cometent contra el poble català i els seus representants. Tots els representants de la Unió Europea, tots els polítics d'un estat europeu haurien de saber que algun dia hauran de ser jutjats moralment per la manera com s'han comportat en la qüestió de les violacions dels drets humans en el conflicte català.

Fins ara, tots els tribunals europeus que han tractat els casos dels catalans legalment perseguits per Espanya, així com l'òrgan competent de les Nacions Unides, han estat exclusivament a favor dels catalans. Fins a quin punt cal romandre cecs, ingenus o descarats com a polítics oficialment compromesos amb els drets humans i fer costat així a l'Estat espanyol en les seves accions de persecució il·legal, que algun dia es qualificaran, amb molta probabilitat, a tot el món de «criminals» i de «crims contra la humanitat»?

I encara, vergonyosament: **Europa roman callada i observa tot sense fer res! Pobra Europa!**

Article publicat a change.org en diverses llengües. L'original alemany es troba en aquest vincle.